

ת"פ 7940/05/20 - בני משפחת המנוח אחמד אבו קטיש ז"ל למדינת ישראל נגד מנתסר פרג (עציר)

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 7940-05-20 מדינת ישראל נ' פרג(עציר)

תיק חיצוני: 192410/2020

13.2.2023

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

המבקשים (נפגעי העבירה)

המאשימה

נגד

הנאשם/המשיב

בני משפחת המנוח אחמד אבו קטיש ז"ל

מדינת ישראל

מנתסר פרג (עציר)

בא-כוח המבקשים: עו"ד חיים הדייה

בא-כוח המבקשים: עו"ד עומיר מריד (מטעם הסיוע המשפטי)

בא-כוח המאשימה: עו"ד בני ליבסקינד (פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי))

בא-כוח הנאשם: עו"ד רמי עותמאן

החלטה

בפסקה 38 בגזר הדין מיום 25.1.2023 נקבע כי הנאשם חויב בתשלום פיצויים למשפחת המנוח בסך ₪ 258,000 וכי סכום זה "ישולם תוך חמש שנים מהיום". כוונת הדברים הייתה לאפשר לנאשם לחלק את תשלום הפיצויים בהתאם ליכולותיו הכלכליות או ליכולתו לגייס סכום זה ובלבד שמלוא סכום הפיצוי ישולם למשפחת המנוח תוך חמש שנים ממועד מתן גזר הדין.

במעמד מתן גזר הדין ומיד לאחר שניתן, ביקש עו"ד חיים הדייה, בא-כוחה של משפחת המנוח, כי אופן תשלום הפיצויים וחלוקתם לתשלומים ייקבעו באופן מדויק, כך שחויב הנאשם בתשלומם יחל מיד לאחר מתן גזר הדין. בא-כוח הנאשם, שהתבקש להגיב לבקשה, ביקש שלא להגיב במעמד מתן גזר הדין אלא במועד מאוחר יותר. לאחר ארכה שניתנה לו לבקשתו, תגובתו הוגשה היום ובה הודיע על התנגדותו לשינוי גזר הדין לאחר שניתן.

לאחר בחינת מכלול הדברים, ראיתי לנכון לקבל את בקשת בא-כוחה של משפחת המנוח, תוך דחיית טענת בא-כוח הנאשם, כי בית המשפט נעדר סמכות לעשות כן.

ראשית, נראה כי בא-כוח הנאשם מנוע מהעלאת טענה שעניינה בכך שמדובר לכאורה בתיקון גזר הדין לאחר שניתן. שכן וכאמור, הבקשה עלתה במעמד מתן גזר הדין, טרם "קם בית המשפט מכיסאו" וכי הסיבה היחידה לאי מתן ההחלטה במעמד מתן גזר הדין הייתה בקשת בא-כוח הנאשם לדחיית מתן תגובתו. אמלא ביקש בא-כוח הנאשם לדחות את הגשת תגובתו, ההחלטה הייתה ניתנת במעמד מתן גזר הדין כחלק ממנו.

שנית, סעיף 77(ד) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 מסמך את בית המשפט לקבוע כי תשלום הפיצוי לנפגע העבירה ישולם לשיעורין. אכן, ראוי ורצוי כי אופן חלוקת התשלומים ייקבע במסגרת גזר הדין, אך מעשה של יום ביומו הוא כי נאשמים מגישים בקשות לשינוי אופן חלוקת התשלומים, לדחיית מועדי תשלומם או בקשות כיוצא באלו. בקשות מעין אלו אף מתקבלות כמעט כדבר שבשגרה, חרף השלכותיהן על נפגעי העבירה, שתשלום הפיצויים המגיע להם מתעכב בשל כך. מכל מקום, בין אם ישנה הסמכה מפורשת לשינוי מועדי תשלומי הפיצויים ואופן חלוקתם ובין אם הדבר נעשה מכוח סמכות טבועה, סמכות זו מופעלת בפועל לבקשת נאשמים. אם כך לבקשת נאשמים, ממילא שהדבר אפשרי גם לבקשת נפגעי העבירות, לאחר שלנאשם ניתנה אפשרות להגיב לבקשה.

שלישית, בכל מקרה אין בהחלטה זו כדי לשנות את פסקה 38 בגזר הדין, אלא יש בה רק כדי לדייק אותה, תוך קביעה כי סכום הפיצוי ישולם בתשלומים שסילוקם המלא יסתיים בחלוף חמש שנים, כפי שנקבע מלכתחילה בגזר הדין.

בהתאם לכך, הנאשם ישלם את מלוא סכום הפיצוי שנקבע בגזר הדין (258,000 ₪) ב-60 תשלומים חודשיים שווים, עוקבים ורצופים (כל אחד בסך 4,300 ש"ח), אשר ישולמו החל מיום 1.3.2023. במקרה של אי תשלום יותר משלושה תשלומים ברציפות, תעמוד יתרת סכום הפיצוי לפירעון מיידי.

המזכירות תמציא את ההחלטה אל באי-כוח כל הצדדים המנויים לעיל.

ניתנה היום, כ"ב בשבט התשפ"ג, 13 בפברואר 2023, בהיעדר הצדדים.

**תמר בר-אשר,
שופטת**